

V

(Ogłoszenia)

POSTĘPOWANIA SĄDOWE

TRYBUNAŁ SPRAWIEDLIWOŚCI

Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 12 lipca 2012 r.
— Komisja Europejska przeciwko Królestwu Hiszpanii

(Sprawa C-269/09) ⁽¹⁾

(Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Artykuły 18 WE, 39 WE i 43 WE — Artykuły 28 i 31 porozumienia EOG — Przepisy podatkowe — Przeniesienie przez podatnika miejsca zamieszkania za granicę — Obowiązek wliczenia wszelkich dochodów dotychczas nieprzypisanych do podstawy opodatkowania za ostatni rok podatkowy — Utrata ewentualnych korzyści w postaci odroczenia terminu zapłaty należności podatkowych)

(2012/C 287/02)

Język postępowania: hiszpański

Strony

Strona skarżąca: Komisja Europejska (przedstawiciele: R. Lyal i F. Jimeno Fernández, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Królestwo Hiszpanii (przedstawiciel: M. Muñoz Pérez, pełnomocnik)

Interwienienti popierający stronę pozwaną: Republika Federalna Niemiec (przedstawiciele: M. Lumma, C. Blaschke i K. Petersen, pełnomocnicy), Królestwo Niderlandów (przedstawiciele: C. Wissels i M. de Ree, pełnomocnicy), Republika Portugalska (przedstawiciel: L. Inez Fernandes, pełnomocnik)

Przedmiot

Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Naruszenie art. 19 WE, 38 WE i 43 CE oraz art. 28 i 31 EOG — Podatnicy przenoszący miejsce zamieszkania za granicę — Obowiązek wliczenia wszelkich dochodów dotychczas nieprzypisanych do podstawy opodatkowania za ostatni rok podatkowy, w którym byli uważani za rezydentów podatkowych

Sentencja

1) Ustanawiając i utrzymując w mocy w art. 14 ust. 3 Ley 35/2006 del Impuesto sobre la Renta de las Personas Físicas y de modificación parcial de las leyes de los Impuestos sobre Sociedades, sobre la Renta de no residentes y sobre el Patrimonio (ustawy nr 35/2006 z dnia 28 listopada 2006 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych oraz o zmianie ustaw o podatku dochodowym od przedsiębiorstw, o podatku dochodowym od nierezydentów i o podatku od majątku) przepis zobowiązujący podatników, którzy

przenoszą miejsce zamieszkania do innego państwa członkowskiego, do wliczenia wszelkich dotychczas nieprzypisanych dochodów do podstawy opodatkowania za ostatni rok podatkowy, w którym byli uznawani za rezydentów podatkowych, Królestwo Hiszpanii uchybiło zobowiązaniom, jakie ciąży na nim na mocy art. 18 WE, 39 WE i 43 WE.

- 2) W pozostałym zakresie skarga zostaje oddalona.
- 3) Królestwo Hiszpanii pokrywa trzy czwarte całości kosztów postępowania. Komisja Europejska pokrywa pozostałą jedną czwartą kosztów.
- 4) Republika Federalna Niemiec, Królestwo Niderlandów oraz Republika Portugalska pokrywają własne koszty.

⁽¹⁾ Dz.U. C 220 z 12.9.2009.

Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 5 lipca 2012 r.
(wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Cour de cassation — Belgia) — Société d'investissement pour l'agriculture tropicale SA (SIAT) przeciwko państwu belgijskiemu

(Sprawa C-318/10) ⁽¹⁾

(Swoboda świadczenia usług — Przepisy podatkowe — Odliczenie w charakterze kosztów uzyskania przychodu wydatków poniesionych na zapłatę za świadczone usługi — Wydatki poniesione na rzecz usługodawcy z siedzibą w innym państwie, w którym nie podlega on podatkowi dochodowemu albo podlega znacząco korzystniejszemu systemowi podatkowemu — Możliwość odliczenia uzależniona od obowiązku udowodnienia, że usługa miała charakter rzeczywisty i prawidłowy, a wynagrodzenie za nią miało zwyczajny charakter — Przeszkoda — Względy uzasadniające — Zwalczanie oszustw podatkowych i unikania opodatkowania — Skuteczność kontroli podatkowych — Zrównoważony podział władztwa podatkowego pomiędzy państwa członkowskie — Proporcjonalność)

(2012/C 287/03)

Język postępowania: francuski

Sąd krajowy

Cour de cassation

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Société d'investissement pour l'agriculture tropicale SA (SIAT)

Strona pozwana: Państwo belgijskie

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Cour de cassation — Wykładnia art. 49 WE — Przepisy podatkowe zezwalające na odliczenie kosztów uzyskania przychodu poniesionych przez podatnika krajowego, które nie zezwalają jednak na odliczenie takich kosztów, gdy podatnik ma miejsce zamieszkania lub siedzibę w innym państwie członkowskim, w którym nie podlega on podatkowi od dochodów lub podlega w nim znacznie korzystniejszemu systemowi opodatkowania — Przeszkoda dla swobody świadczenia usług

Sentencja

Artykuł 49 WE należy interpretować w ten sposób, że stoi on na przeszkodzie przepisom państwa członkowskiego, takim jak przepisy rozpatrywane w sprawie przed sądem krajowym, na mocy których wynagrodzenie za świadczenia lub usługi, wypłacone przez podatnika krajowego na rzecz spółki zagranicznej, nie jest uznawane za podlegające odliczeniu koszt uzyskania przychodu w sytuacji, gdy ta spółka, na rzecz której wypłacono wynagrodzenie, nie podlega w państwie członkowskim swojej siedziby podatkowi dochodowemu albo też podlega, w odniesieniu do rozpatrywanych dochodów, systemowi podatkowemu znacząco korzystniejszemu niż system, jakiemu podlegają dochody tego rodzaju w tym pierwszym państwie członkowskim, chyba że zainteresowany podatnik wykaże, że wynagrodzenie to odpowiada rzeczywistym i prawidłowym transakcjom oraz że nie przekracza zwyczajnej miary, podczas gdy, wedle zasady ogólnej, tego rodzaju wynagrodzenie podlega odliczeniu w charakterze kosztu uzyskania przychodu w sytuacji, gdy jest ono niezbędne do uzyskania lub zachowania dochodu podlegającego opodatkowaniu, co do którego podatnik wykaże jego zgodność ze stanem rzeczywistym oraz jego wysokość.

(¹) Dz.U. C 246 z 11.9.2010.

Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 12 lipca 2012 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Legfelsőbb Bíróság — Węgry) — wniosek o wpis do rejestru spółek złożony przez VALE Épitési Kft

(Sprawa C-378/10) (¹)

(Artykuły 49 TFUE i 54 TFUE — Swoboda przedsiębiorczości — Zasady równoważności i skuteczności — Transgraniczne przekształcenia spółek — Odmowa wpisu do rejestru)

(2012/C 287/04)

Język postępowania: węgierski

Sąd krajowy

Legfelsőbb Bíróság

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

VALE Épitési Kft.

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Magyar Köztársaság Legfelsőbb Bírósága — Interpretacja art. 43 i 48 WE — Przeniesienie spółki podlegającej prawu jednego państwa członkowskiego do innego państwa członkowskiego ze zmianą właściwego prawa krajowego — Uregulowanie krajowe niepozwalające na wskazanie w krajowym rejestrze spółek jako poprzednika prawnego spółki, spółki utworzonej w innym państwie członkowskim

Sentencja

- 1) Artykuły 49 TFUE i 54 TFUE należy interpretować w ten sposób, iż stoją one na przeszkodzie uregulowaniu krajowemu, które przewidując możliwość przekształcenia w odniesieniu do spółek prawa krajowego, zakazuje co do zasady przekształcenia spółki utworzonej na podstawie prawa innego państwa członkowskiego w spółkę prawa krajowego poprzez ponowne jej utworzenie.
- 2) Artykuły 49 TFUE i 56 TFUE, w kontekście transgranicznych przekształceń spółek, należy interpretować w ten sposób, że przyjmujące państwo członkowskie jest uprawnione do stanowienia norm prawa wewnętrznego mających zastosowanie do przeprowadzania takich przekształceń, a tym samym do stosowania przepisów swojego prawa krajowego dotyczących przekształceń wewnętrznych regulujących sposób tworzenia i działania spółek, takich jak wymogi w zakresie przygotowywania bilansu i wykazu składników majątku. Tym niemniej zasady równoważności i skuteczności stoją na przeszkodzie temu, aby przyjmujące państwo członkowskie mogło

— odmówić w przypadku przekształceń transgranicznych wskazania spółki chcącej dokonać przekształcenia jako „poprzednika prawnego”, jeżeli możliwość uczynienia w rejestrze spółek takiej wzmianki o spółce będącej poprzednikiem istnieje w przypadku przekształceń wewnętrznych, lub

— odmówić należytego uwzględnienia w toku postępowania w sprawie rejestracji spółki dokumentów wydanych przez organy państwa członkowskiego pochodzenia

(¹) Dz.U. C 317 z 20.11.2010.

Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 5 lipca 2012 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bundesgerichtshof — Niemcy) — Josef Geistbeck, Thomas Geistbeck przeciwko Saatgut-Treuhandverwaltungs GmbH

(Sprawa C-509/10) (¹)

(Własność intelektualna i przemysłowa — Wspólnotowy system ochrony odmian roślin — Rozporządzenie (WE) nr 2100/94 — Przywilej rolnika — Pojęcie słusznego wynagrodzenia — Naprawienie szkody — Naruszenie)

(2012/C 287/05)

Język postępowania: niemiecki

Sąd krajowy

Bundesgerichtshof